

Sygn. akt V U 25/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku w S. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Ewa Sławińska- Klamann**

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Adamczyk-Podolska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013r. w Słupsku

na rozprawie sprawy

z odwołania J. U.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 10 grudnia 2012 r. znak (...)

w sprawie J. U.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o rentę rodzinną

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. U. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10 grudnia 2012 r. znak (...) odmawiającej prawa do renty rodzinnej po zmarłej konkubinie M. S. (1).

W uzasadnieniu odwołania podniósł, iż jako konkubent jest osobą bliską zmarłej. **Organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.** wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. U. lat 58 (ur. (...)),rozwódziony od 10 marca 1988 r. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku sygn. akt III RC 1297/87. Od około 10 lat pozostawał w konkubinacie z M. S. (1).

M. S. (1) na podstawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 27 czerwca 2003 r. znak E (...) była uprawniona do emerytury.

/ dowód; akta ZUS

M. S. (1) zmarła 19 sierpnia 2011 r.

/dowód: odpis skróconego aktu zgonu k. 15 akt ZUS

W dniu 4 grudnia 2012 r. J. U.złożył wniosek o ustanowienie prawa do renty rodzinnej po zmarłej konkubinie M. S. (1).

/dowód: wniosek z 04.12.2012 r. k. 1-17 akta ZUS

Ubezpieczony J. U. żył w konkubinacie z M. S. (1) od ponad 10 lat. Razem mieszkali, prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Ubezpieczony na koszty wspólnego utrzymania oddawał konkubinie M. S. (1) zarobione pieniądze. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w C.. Utrzymywał stały kontakt korespondencyjno-widzeniowy z M. S. (1) do chwili jej śmierci.

/dowód: protokół przesłuchania M. S. (1) k.8, zaświadczenie z 27.03.2012 r. k.9, wykaz osób z którymi skazany odbywał widzenia k.10, kwestionariusz wywiadu środowiskowego k.11,

Decyzją z dnia 10 grudnia 2012 r. organ rentowy odmówił J. U. prawa do renty rodzinnej po zmarłej konkubinie M. S. (1).

/dowód: decyzja k.19 akta ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie uprawnień ubezpieczonego J. U. do renty rodzinnej po zmarłej konkubinie w oparciu o przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.)- zwaną ustawą o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Do renty rodzinnej uprawnieni są na mocy art. 67 ust.1 następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68-71, a mianowicie 1)dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione, 2)przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletności wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, z wyłączeniem dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie w ramach rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka, 3)małżonek (wdowa i wdowiec), 4)rodzice. Za rodziców w rozumieniu ustawy uważa się również ojczyma i macochę oraz osoby przysposabiające (ust.2). Art. 67 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zawiera wyczerpujący katalog osób uprawnionych do renty rodzinnej i nie jest możliwe zastosowanie interpretacji rozszerzającej. Jak wynika z powyższego ustawodawca nie miał woli, by uprawnienia do renty rodzinnej przysługiwały konkubentowi. W art. 67 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy wskazuje bowiem, że prawo to jest należne małżonkowi (wdowie i wdowcowi). Definicję małżeństwa zawiera natomiast art. 1 § 1 kro, zgodnie z którym małżeństwo zostaje zawarte, gdy mężczyzna i kobieta jednocześnie obecni złożą przed kierownikiem stanu urzędu cywilnego oświadczenia, że wstępują ze sobą w związek małżeński. Natomiast konkubinaty to nieformalny związek dwóch osób, pozostających we wspólnym pożyciu, bez jego usankcjonowania w świetle prawa jako małżeństwa. W prawie polskim instytucja tzw. konkubinatu, czyli niesformalizowanego związku dwojga osób, nie została uregulowana, konsekwencją jest zatem brak możliwości wyprowadzania jakichkolwiek roszczeń z pozostawania w takim związku. Na gruncie prawa polskiego renta rodzinna należy się wyłącznie małżonkowi, a nie konkubentowi pozostałemu po ubezpieczonym. Podstawy do odmiennej interpretacji powyższej sytuacji nie dają także przepisy innych ustaw. W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że J. U. i M. S. (1) nie zawarli związku małżeńskiego i odwołujący się nie był ani małżonkiem M. S. (1), ani wdowcem po jej śmierci. Tym samym nie mieści się w kręgu osób uprawnionych przez ustawodawcę do renty rodzinnej po zmarłej. Ten fakt dyskwalifikuje odwołującego w możliwości skutecznego ubiegania się o prawo do renty rodzinnej po M. S. (1). Tej oceny nie może zmienić okoliczność, że pozostawał on w długoletnim związku nieformalnym z M. S. (1), że prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, łączyła ich więź tak emocjonalna jak i ekonomiczna. Nie ma też żadnej podstawy prawnej, by przesłanką orzekania były względy współżycia społecznego. Przy analizie, czy odwołujący spełnia przesłanki do uzyskania renty rodzinnej, nie może także być brany pod uwagę jego stan majątkowy.

Okoliczności te nie mają bowiem znaczenia dla oceny prawnej stanu faktycznego. Przyznanie renty rodzinnej nie jest rzeczą ani uznaniową, ani ocenną. Tym samym uznać należy, iż organ rentowy miał podstawę do przyjęcia, iż skarżący nie spełnia przesłanek uprawniających do uzyskania renty rodzinnej na ogólnych zasadach, gdyż nie jest członkiem rodziny pozostałym po zmarłym ubezpieczonym zgodnie z treścią art. 67 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Słupsku na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie o czym orzeczono w sentencji wyroku.